

[Socialministeren.]

kan erstatte med anden Arbejdskraft. Her er Tale om mange, mange Omraader, hvor der finder Overarbejde Sted, og hvor man kan naa til en bedre Ordning. Jeg behøver blot her at nævne Bryggeriindustrien, hvor der findes en frivillig Overenskomst mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, som efter Beretninger, der er blevet forelagt mig, har medført, at der i denne Industri alene beskæftiges 300 Arbejdere Aaret rundt som Afspadseringsarbejdere, men altsaa til fuld Aarsløn. Det er dog en Post, 300 Mennesker, der er fritaget for at møde til Kontrol paa Arbejdsløshedskontorerne og fritaget for at faa Kommunjælp; og naar man er i Stand til dette i en saa begrænset Branche som Bryggeriindustrien, saa er der i Virkeligheden Mulighed for et meget betydeligt Antal paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen maa endelig ikke glemme, at Industrien altid har været interesseret i at opretholde en Reservearmé. Jeg har desværre ikke det senest fremkomne Dokument, men som Medlem af Udvalget vedrørende Lovforslaget om Arbejders Igangsættelse til Fordel for langvarigt arbejdsløse og unge arbejdsløse har det ærede Medlem allerede faaet en Tryksag fra Dansk Arbejdsgiverforening vedrørende Foreningens Syn paa netop dette, hvori peges paa, saa vidt jeg husker — jeg beder undskyldte, at jeg ikke har Dokumentet i min Mappe, men man kan jo ikke gaa rundt med et helt Arkiv —, Faren for Industrien ved at beslaglægge den Reserve, som Industrien kræver opretholdt. Altsaa, Paastanden om, at Industrien ikke er interesseret i at have Ledighed blandt Arbejderne, som det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen fremsatte, er ikke rigtig, og det ærede Medlem maa gøre sig skyldig i en Fejltagelse med Hensyn til Arbejdsgiverforeningens Ønsker og Interesser i den Henseende.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Prieme har Ordet for en kort Bemærkning.

Prieme: Til det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen vil jeg gerne sige, at det er min Opfattelse, at der siden Sociallovens Vedtagelse i 1932 til Stadighed er foregaaet en Strøm fra Landdistrikterne til Købstæ-

derne og til København, og at Arbejdsløsheden og Understøttelserne som Følge deraf i disse Kommuner er blevet betydelig større, end de ellers vilde have været. Det viser sig, at jeg ikke har været ene om den Opfattelse, idet en Række Købstæder har rettet Henvendelse til Socialministeren, og saa socialdemokratisk styrede Købstæder, hvor man har været af den samme Opfattelse.

Det ærede Medlem kan ikke ved et enkelt Tal fra Statistiske Efterretninger fra 1934 eller 1935 modbevise min Opfattelse paa dette Omraade. Jeg fastholder den til Stadighed, og jeg skal senere ved anden Behandling dokumentere den nøjere med Tal. Jeg tror nok, min Opfattelse vil vise sig at være rigtig, og jeg tror ikke, at de Mennesker rundt omkring i Kommunerne, og herunder ikke mindst i de socialdemokratisk styrede Kommuner, der arbejder med denne Lov, vilde rette Henvendelse til deres Frænde om en Ændring af en saadan Lov, hvis ikke det var deres Opfattelse, at det var meget paakrævet.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Boeck-Hansen: Jeg tvivler naturligvis ikke om, at den højtærede Ministers Opfattelse af Arbejdsgiverforeningen er rigtig. Hvis Arbejdsgiverforeningen sætter Pris paa, at der er nogle arbejdsledige, er det jo saa forstaaeligt. Det er jo nu engang praktisk talt umuligt at arbejde, hvis der ikke er en lille Reserve. Naa, der er vel heller ingen Fare for, at den skal svinde ind til Nul; saa længe den nuværende Regering sidder ved Magten, vil den jo nok blive der. Arbejdsgiverforeningen er ikke ganske det samme som Industrien; men selv om det nu maatte være Tilfældet, er Industrien dog ikke det samme som Partiet, og Partiet har ikke nogen som helst Ønsker i Retning af, at der er en Reserve. Hvis den højtærede Regering kan faa denne Reserve til at forsvinde, er det den hjertelig vel undt, jeg skal oven i Købet beundre den dybt for det, hvis den kunde gøre det.

Socialministeren (Ludvig Christensen): Jeg har tilfældigvis faaet det Dokument, jeg omtalte før. Arbejdsgiverforeningens